

[Alvilda Larsen.]

deres til at fremme en mere ensartet Lukketid, kom jeg frygtelig op at skændes med den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, som mente, at noget saadant kunde man overhovedet ikke tænke sig, det var det da umuligt at gøre. Det glæder mig derfor særlig, at den højtærede Handelsminister har foretaget en Henstilling til de handlende nu og altsaa prøver paa at faa bedre Orden paa Lukketiderne, end vi har. Jeg vil naturligvis ikke paa nogen Maade gøre mig til Talsmand for, at de handlende skal have længere Arbejdstid end andre Mennesker.

Jeg vil gerne paatale en enkelt Formulering, som den højtærede Handelsminister brugte som Motivering for det vanskelige i at faa en Ændring i Lukketiderne. Den højtærede Handelsminister sagde: Der er jo ingen Partier, der er Tilhængere af Arbejdstvang her i Landet, man kan ikke indføre nogen Form for Arbejdstvang. Jeg er ikke helt enig med Handelsministeren i dette, for det er da vel nok saadan, at de fleste Mennesker er tvunget til at arbejde; bortset fra de arbejdsløse har alle Mennesker dog en bestemt Arbejdstid, og det mener jeg ogsaa at de handlende burde have. Hvordan Arbejdstiden saa skal placeres, er et andet Spørgsmaal, som vi maa se at faa løst, men jeg mener, at man godt kan stille Krav til de handlende om at vise Hensyn til de Forbrugere, hvis Penge de skal leve af.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige Støtte til en Forlængelse af den midlertidige Lukkelovs Gyldighed.

Boye Meyer: Da de Forhold baade med Hensyn til Vareknaphed og Personalemangel, som var til Stede, da Lukkeloven sidste Gang blev forlænget, stadig er til Stede, maa ogsaa de Betragtninger, man da anstillede, være nogenlunde de samme over for det Forslag om Forlængelse af Loven, der foreligger her i Dag.

Det har efter min Opfattelse sin Betydning, at Loven forlænges i sin nuværende Skikkelse, fordi det vil være forkert under de eksisterende normale Forhold inden for Detailhandelen at vedtage en Lov, som man maa gaa ud fra skal have Gyldighed et Stykke ud i Fremtiden, hvor man maa haabe, at mere normale Tilstande vender tilbage. Det maa i den Forbindelse heller ikke glemmes, at der i Dag paahviler i hvert Fald dem af de handlende, der forhandler rationerede Varer, et ikke ringe Ekstraarbejde uden for Aabningstiden med Optælling af Rationeringsmærker, ligesom ogsaa den private Ra-

tionering, der foretages for at opnaa en saa retfærdig Fordeling som muligt, medfører à jour-Føring af Kartoteker m. v. Endelig kan man gaa ud fra, at saafremt der paa nuværende Tidspunkt ansættes andre Aabningstider end de i Dag gældende, vilde de alligevel ikke blive overholdt. Hvis man vilde have dem overholdt, maatte man altsaa skride til noget saa drastisk som udtrykkeligt at indføre et Forlangende om det i Loven, et Skridt, som jeg tror Rigsdagen vilde vige tilbage for, og jeg har ogsaa Indtryk af efter den højtærede Handelsministers Udtalelser, at han heller ikke vil benytte Vareforsyningsloven til at gennemføre denne Tvang.

Jeg er naturligvis ikke blind for de Ulemper, som de nuværende Lukketider medfører for en stor Kategori af Forbrugere, bl. a. de selverhvervende Kvinder og Landbefolkningen. For Industriens Vedkommende gælder det dog, at adskillige Virksomheder er gaaet over til Lønudbetalinger om Torsdagen, hvad der bøder noget paa Forholdene, fordi vi har den lange Aabningstid om Fredagen, og jeg vil haabe, at flere Virksomheder vil gaa over dertil.

Som den højtærede Handelsminister udtalte, er der fra Handelsministeriet i Begyndelsen af indeværende Maaned rettet en Henvendelse til Handelsorganisationerne om disses Medvirken til en saa ensartet og fuldstændig Udnyttelse af de for Butikkerne tilladte Aabningstider som muligt. Jeg ved, at denne Opfordring gennem de Handelsorganisationer, jeg kender, er gaaet videre til Medlemmerne med en kraftig Appel om at følge Lukkelovens Bestemmelser, selv om Organisationerne naturligvis ingen Magt har til at tvinge deres Medlemmer dertil.

Jeg vil i øvrigt i denne Forbindelse sige, at jeg selvfølgelig i høj Grad fordømmer de kollektive Lukninger, som man har om Sommeren. De er i højeste Grad generende, ikke alene for det almindelige Publikum, men ogsaa for Turisterne, som overhovedet ingen Steder har at gaa hen, naar de skal have forsaalet et Par Sko eller paa anden Maade have hjulpet sig ud af en Forlegenhed.

Hovedopgaven i hele dette Lukkelovsproblem maa imidlertid til syvende og sidst være at finde frem til en Ordning, der saa vidt muligt tilfredsstiller baade Forbrugerne og de handlende, og jeg haaber, at det sidende Lukkelovsudvalg maa naa det bedst mulige Resultat i saa Henseende.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale, at man tiltræder Lovforslaget i den Form, hvori det her foreligger.